ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การคำเนินการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียนบ้าน หนองหนาม จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน

นายจตุรงค์ ใจจิตร

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(การส่งเสริมสุขภาพ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ธนกร ช้างน้อย ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์มนัส ยอดคำ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการ คำเนินการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียนบ้านหนองหนาม จังหวัดลำพูน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ประจำปีการศึกษา 2551 จำนวน 42 คน เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ การสำรวจ การสังเกต พร้อมทั้งแบบทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรมและจัด กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. การดำเนินการประกอบด้วย 7 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมความพร้อม: ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจับที่เกี่ยวข้อง จากนั้นได้เข้า ไปสร้างความสัมพันธ์อันดีกับคณะครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ปรากฏว่าได้รับการ ต้อนรับเป็นอย่างดี จากนั้นผู้วิจัยได้แนะนำถึงบทบาทของผู้วิจัยและวัตถุประสงค์ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น: ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูล สถานศึกษา ข้อมูลนักเรียน ข้อมูลของครูและบุคลากรในโรงเรียน ข้อมูลสภาพชุมชนโดยรวม รวมถึงศึกษาข้อมูลด้านความปลอดภัยและการเกิดอุบัติภัยในโรงเรียนบ้านหนองหนาม จากศึกษา สถิติการใช้ห้องพยาบาลโรงเรียนบ้านหนองหนาม จังหวัดลำพูนปีการศึกษา 2549-2550 การ สัมภาษณ์ การสังเกต และการสำรวจสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดปัญหาและกรอบแนวคิด: ผู้วิจัยได้ร่วมกับคณะครู ผู้ปกครอง ชุมชน และขอความร่วมมือจากสถานีอนามัยชุมชน ในการร่วมกันจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการให้ ความรู้ในเรื่องของการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียน จากนั้นได้ช่วยกันระคมสมองในการกำหนด ปัญหาและวางแนวทางแก้ปัญหา จนเกิดเป็นนโยบายสาธารณะในด้านความปลอดภัยในโรงเรียน ซึ่งนโยบายสาธารณะนี้จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และดำเนินการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียน ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การวางแผน: ผู้วิจัยก็ได้นำเอาทฤษฎีการส่งเสริมสุขภาพ (Ottawa Charter) โดยจัดกิจกรรมการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพโดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมในการดูแลสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความปลอดภัย อีกส่วนหนึ่งนั้นได้สอดแทรก ความรู้ด้านการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลด้านความปลอดภัยในการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ และนอกจากนี้ยังได้นิมนต์พระอาจารย์จากวัดหนองหนาม มาให้ความรู้ในเรื่อง "การมี สติในการดำเนินชีวิตประจำวัน" ในทุกๆวันสุกร์ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถ ปฏิบัติตนให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตประจำวันแพิ่มมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การปฏิบัติตามแผน: นักเรียนได้นำนโยบายสาธารณะเรื่องเกี่ยวกับความ ปลอดภัยที่ร่วมกันจัดทำขึ้นนำไปปฏิบัติ โดยนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน โดยคณะ ครู ผู้ปกครอง ผู้วิจัย คอยให้คำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 6 การสะท้อนการปฏิบัติ: หลังจากการดำเนินการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียน บ้านหนองหนามผ่านไปได้ 3 สัปดาห์ ผู้วิจัย คณะครู บุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียนที่ร่วมกัน ดำเนินกิจกรรม ก็ได้ร่วมประชุมกันตรวจสอบ ประเมินผล ความคืบหน้าของการดำเนินงาน เพื่อจะ ได้ทราบว่ามีอุปสรรคอะไรในการทำงานหรือไม่ การดำเนินงานตรงตามเป้าหมายที่วางไว้รึเปล่า และมีข้อที่ควรปรับปรุงตรงไหน เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง รวมถึงผลที่ได้รับ (feedback) หรือผลที่ เกิดขึ้นจากการดำเนินการจัดสิ่งแวคล้อมเพื่อป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

งั้นตอนที่ 7 การสรุป ปรับปรุงแผน และทดลองปฏิบัติใหม่: หลังจากการดำเนินการ ป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียนผ่านพ้นไป 5 สัปดาห์แล้ว ผู้วิจัย คณะครู บุคลากร ผู้ปกครองและ นักเรียนร่วมกันสรุปผลการดำเนินกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ ในครั้งต่อไป

2. ผลการดำเนินการ

2.1 การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ สิ่งแวคล้อม รวมถึงอุปกรณ์ต่างๆที่ชำรุคและ เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติภัยได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมและจัดให้อยู่ในพื้นที่ที่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งจาก

การร่วมกันจัดสิ่งแวคล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพในด้านความปลอดภัยในครั้งนี้ ทำให้โรงเรียนบ้านหนอง หนามมีความปลอดภัยจากการเกิดอุบัติภัยที่เกิดจากสิ่งแวคล้อมมากขึ้นโรงเรียนมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย และมีความน่าอยู่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนและสภาพจิตใจของนักเรียนเป็นอย่าง มาก

- 2.2 การพัฒนาทักษะส่วนบุคคลด้านความปลอดภัย นักเรียนทราบและเข้าใจถึงสาเหตุ ของอุบัติภัย และสามารถปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากอุบัติภัยที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งสามารถวัดได้จากเกิด อุบัติภัยในโรงเรียนมีจำนวนลดลง มีแต่ส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังขาดทักษะในการดูแลตนเองในด้าน ความปลอดภัย โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากวุฒิภาวะของ นักเรียนนั้นยังน้อยเกินไปที่จะรับรู้ได้ว่าการกระทำนั้นอาจเกิดอุบัติภัยขึ้นได้ และยังไม่เข้าใจใน การเรียนการสอนหรือการอบรมที่จัด
- 2.3 การสร้างนโยบายสาธารณะด้านความปลอดภัยในโรงเรียน นโยบายสาธารณะด้าน ความปลอดภัยที่ได้สร้างขึ้นมานั้น สามารถเป็นแนวทางอย่างดี ในการดำเนินชีวิตประจำวันของ นักเรียนที่จะทำให้นักเรียนมีความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้จากการที่นักเรียนยึดถือและ ปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะด้านความปลอดภัยแล้วนั้น การเกิดอุบัติภัยในโรงเรียนก็มีจำนวน ลดลง อีกทั้งยังเป็นการฝึกการมีวินัยในตนเอง การอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้กฎ กติกา มารยาท ที่ได้ ร่วมกันวางเอาไว้ ซึ่งถ้านักเรียนสามารถปฏิบัติตนตามนโยบายสาธารณะด้านความปลอดภัยที่ได้ ร่วมกันวางไว้จนเป็นนิสัยก็จะทำให้โรงเรียนปลอดจากการเกิดอุบัติภัยมากขึ้นอีกด้วย
- 2.4 การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียน นักเรียนทั้งช่วงชั้นที่ 1 และ 2 มี ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรม หมายความว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการป้องกันอุบัติภัยและการดูแลตนเองจากอุบัติภัยที่อาจเกิดขึ้น ทั้งจาก ตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

ผลของการคำเนินการป้องกันอุบัติภัยในโรงเรียนบ้านหนองหนามการคำเนินการป้องกัน อุบัติภัยในโรงเรียนพบว่า อุบัติภัยมีจำนวนครั้งที่ลดลง นักเรียนก็มีส่วนร่วมในกิจกรรมเป็นอย่างดี และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการป้องกันอุบัติภัยและการคูแลตนเองจากอุบัติภัยที่ อาจเกิดขึ้นใค้ ทั้งจากตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัว สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม และจัดวางให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และนโยบายสาธารณะด้านความปลอดภัยที่ร่วมกัน วางไว้นั้น มีผลทำให้การเกิดอุบัติภัยในโรงเรียนก็มีจำนวนลดลง อีกทั้งยังเป็นการฝึกการมีวินัยใน ตนเอง การอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้กฎ กติกา มารยาท ที่ได้ร่วมกันวางเอาไว้ ซึ่งถ้านักเรียนสามารถ ปฏิบัติตนตามนโยบายสาธารณะด้านความปลอดภัยนี่จนเป็นนิสัยก็จะทำให้โรงเรียนปลอดจากการ เกิดอุบัติภัยมากขึ้นอีกด้วย

Thesis Title

Accident Prevention Action at Bannongnam School, Lamphun Province

Author

Mr.Jaturong JaiJit

Degree

Master of Education (Health Promotion)

Thesis Advisory Committee

Assoc.Prof.Manus Yodcome Member

ABSTRACT

This participatory action research aimed to study about the management of Accident Prevention in Ban Nong Nam School, Lamphun. The samples consisted of 42 primary school students, grade 1-6 in class year 2008. Interviewing, surveying, observing with the pre-post activity tests and holding a workshop related to providing school accident prevention information were used as data collection instruments. The study was divided into 2 parts, 7 steps management and the results.

1. The management consists of the following 7 steps

Step 1 Preparation: The researcher studied documents and related researches then familiarized with the study group; teachers, officers, students and their parents. The step turned out well and after that was introduction the role of researcher and research purposes.

Step 2 Primary Information Study: Primary information was studied such as school information, student information, teacher and staffs information and information of the whole community condition. The step also includes the security information study and the accidents occurred in Ban Nong Nam School according to the number of statistic in using the school's first aid room of class year 2006 to 2007, interview, observation and school environment survey.

Step 3 Define Problems and Conceptual Framework: Researcher in collaboration with teachers, parents and people in the community and community health held a workshop informing the knowledge of accident prevention in the school. Then everyone had a brainstorm on defining problems and ways in solving problems and this leaded to the public policy on school safety. The policy will further be a guideline for practices and the management of accident prevention in the school.

Step 4 Planning: The researcher has applied the theory of health promotion (Ottawa Charter) in holding the activity of creating supportive environment among the collaboration of every student in order to know more about safety. Some part of this activity gives students knowledge in the aspect of developing personal skills on safety in each particular group of subject group. And all the above, the religious monk from Nong Nam Temple was invited to give a speech in "Living Daily Life with Consciousness" every Friday so the students would learn and live their daily lives more safety.

Step 5 Follow the plans: Students followed the public policy on school safety with the advice of their teachers, parents and the researcher himself.

Step 6 Practice Reflections: The management of accident prevention in Ban Nong Nam School has been started for 3 weeks, researcher teachers officers parents and students who participated the program were together for meeting as to check, commit the evaluations and talk about the progress of the program to see if there's some difficulties needed to be solved, the management was right for the provided purposes or not, some suggestions were brought up and what has the students learned from this program. Also the feedbacks and the results of creating supportive environment in order to prevent accidents in school were needed to improve the program.

Step 7 Conclusion, Plan Improvement and New Trial Practice: After 5 weeks of managing the accident prevention in Ban Nong Nam School program, researcher teachers officers parents and students who participated the program were gathered to give the conclusions of activities' results, problems and difficulties as the right direction for further researches.

2. The results

Activity 1 Creating Supportive Environment: Environment includes damaged instruments which were risky to cause accidents have been fixed and placed in the hygienic area.

With this collaboration in rearranging the supportive environment on safety, Ban Nong Nam School has become more safety from accidents caused by school environment factors. The school has been tidied up and more livable.

Activity 2 Developing Personal Skills on Safety: Students have achieved knowledge about the cause of accidents and finally they can adjust themselves away from accidents that can possibly occur as the number of accidents in the school has been decreasing. However, the minor group of students only who still lacked of personal skills on safety especially the first and second grade students in which their maturity was a part of decision in any actions that might harm them, in other words, these students were too young to know the consequences of some particular action that lead to accidents. They hardly understood the lessons or even provided activities.

Activity 3 Building Public Policy on School Safety: The built Public Policy on Safety could be use as the decent process in living students' dairy lives in better way of safety. According to the study, students followed the Public Policy on Safety not only the accidents have slightly decreased but there are also a self-discipline practice and ways of living with others under provided rules. If the students follow this Public Policy on Safety until they get used to the policy, the school will better be away from accidents.

Activity 4 Generating the knowledge of accident prevention in the school: Students of first and second grade had higher accomplishment after the pre- and post-test of activities. This means the students understood about accident prevention and ways to prevent themselves from possible accidents which can cause both by themselves and the surroundings.

Regarding to the management of Accident Prevention programs, it was found that the number of accidents in Ban Nong Nam School decreased. The students attended the activities well and they had higher accomplishment of accident prevention programs and take care yourself from future the accident. This shows that the students gained knowledge about accident prevention and ways to prevent themselves from possible accidents which can cause both by themselves and surroundings. The school environments have been renovated and placed with the safe condition and the coordinated Public Policy on Safety brought up the decrease in school accidents. Also, this helps students have more self-discipline practice and live with others under commitment rules. If the students can conduct themselves by this Public Policy on Safety until they get used to the policy, the school will be more safety from accidents.